

از گوشه و کنار

مدیر عامل سازمان بیمه سلامت: هیچ مانعی برای بیمه شدن افراد وجود ندارد

مدیر عامل سازمان بیمه سلامت گفت: در ابتدای تأسیس سازمان ۸۰ هزار نفر از روستاییان تحت پوشش بودند و امروزه جمعیت تحت پوشش روستاییان به حدود ۲۱ میلیون نفر رسیده است. طاهر موهبتی افزود: علاوه بر تحت پوشش بیمه بودن ۲۱ میلیون روستایی، نزدیک به یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر از سایر اقشار و بهزیستی نیز تحت پوشش بیمه سلامت هستند. مدیر عامل سازمان بیمه سلامت درباره موفقیت‌های اخیر این سازمان اظهار کرد: در دولت تدبیر و امید، صندوق بیمه همگانی سلامت نیز راه اندازی شد و نزدیک به ۱۰ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر تحت پوشش بیمه رایگان سلامت قرار گرفتند. رئیس هیئت مدیره سازمان بیمه سلامت گفت: در حال حاضر هیچ مانعی برای بیمه شدن افراد در کشور وجود ندارد و اگر کسی پوشش بیمه‌ای ندارد، به این دلیل است که خودش مراجعه نکرده و در نتیجه تاکنون بیمه نشده است.

شناسایی و استخراج جمعیت بیمه نشده

همچنین به گفته مدیر عامل صندوق بیمه اجتماعی روستاییان و عشایر، شناسایی و استخراج جمعیت بیمه نشده کشور در دستور کار قرار گرفته است و به زودی کد ملی و کد پستی دقیق تمام افراد بدون بیمه در اختیار صندوق و کارگزاران قرار می‌گیرد تا با رفع موانع موجود، نسبت به پوشش بیمه‌ای این قشر اقدام شود. محمدرضا واعظ مهدوی نگرانی از آینده افراد بدون بیمه را دغدغه دولت و مدیران صندوق دانست و یکی از مشخصه‌های مهم بیمه اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر را حمایت همه جانبه دولت از آن دانست. به گفته وی با توجه به نبود کار فرمای مشخص در فعالیت‌های کشاورزی و روستایی، دولت در این صندوق نقش کارفرما را ایفا کرده و دو سوم حقوق بیمه‌ای اعضای صندوق را عهده دار شده است. به گزارش روابط عمومی صندوق بیمه روستاییان، مدیر عامل صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر کشور با اشاره به تنظیم جدول حقوق صندوق تا سال ۱۴۲۰ تصریح کرد: در گام بعدی کارشناسان صندوق به دنبال تنظیم جدول حقوق تا سال ۱۴۲۰ هستند تا مشکلی در عمل به تعهدات صندوق درازمدت وجود نیابد.

سلفی مرگبار جوان ۲۸ ساله رفسنجانی با قطار

روز شنبه ۱۳ بهمن ماه جوان رفسنجانی که برای تفریح و گرفتن عکس سلفی با دوستان خود روی ریل قطار قرار گرفته بود بابتی توجهی به نزدیک شدن قطار جان خود را دست دادرش داد گاه عمومی بخش کشکوتیه رفسنجان در خصوص آخرین وضعیت پرونده مرگ جوان رفسنجانی بر اثر برخورد با قطار گفت: در این رابطه پرونده قضائی تشکیل شده است. اویس ریاحی اظهار داشت: عصر روز شنبه ساعت ۱۶ و ۵۰ دقیقه، پنج جوان رفسنجانی برای تفریح و گرفتن عکس سلفی به روی ریل قطار احمدآباد بخش کشکوتیه می‌روند که پس از نزدیک شدن قطار، لوکوموتور آن با بوق‌های متعدد و علامت‌های هشدار آنان را مطلع می‌کند. این مقام قضائی گفت: با هشدارها و علامت‌های لوکوموتور، چهار نفر از روی ریل کنار می‌روند اما متأسفانه یک جوان ۲۸ ساله که بر روی دوربین خود متمرکز بوده است لحظه آخر متوجه نزدیک شدن قطار می‌شود و هنگام فرار لباس وی به قطار گیر می‌کند و متأسفانه روی ریل می‌افتد و جان خود را از دست می‌دهد.

وی افزود: بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد سرعت قطار در لحظه ورود به حریم ایستگاه احمدآباد کشکوتیه بیش از حد مجاز و قانونی بوده است و علی‌رغم این که امکان توقف داشته است متأسفانه ترمز نکرده است. ریاحی با اشاره به این که این حادثه در حریم ایستگاه اتفاق افتاده است و آن منطقه محصور نبوده و نگرانی‌ها هم حضور نداشته است، بیان داشت: در همان ساعات اولیه حادثه تحقیقات ماجر آغاز شد و در صورتی که تخلفی صورت گرفته باشد با قاطعیت برخورد خواهد شد.

رئیس دادگاه عمومی بخش کشکوتیه رفسنجان خاطر نشان کرد: موضوع جهت تعیین میزان درصد تقصیر طرفین به هیات تخلفات راه‌آهن ارسال شده است و تحقیقات تکمیلی ادامه دارد.

بافزایش آمار سالمندی در کشور، جامعه مانیا مند آگاه‌سازی و آمادگی برای پذیرش مسائل خاص سالمندی است. به خصوص در مورد خشونت‌های عاطفی و جسمی، خانواده‌های ما باید آگاه شوند و بتوانند آستانه تحمل خود را بالا ببرند و بدانند با مسائل خاص سالمندی چگونه برخورد کنند

قانونی پایین‌تر است. مثلاً: بعضی از بیماری‌های سالمندان و بعضی از داروها یا وسایل توانبخشی (واکر، ویلچر، عینک، سمعک و...) مشمول بیمه نمی‌شود. درمان این عزیزان مرمزین است. باید سال‌ها تحت درمان باشند و دارو مصرف کنند و سال‌ها نیاز به مراقبت دارند. این مرمزین شدن بیمه‌ها را با مشکل مواجه می‌کند و ما و خانواده در ارتباط با بیمه این‌ها مشکل داریم.»

تاج‌الدین به مسائل عاطفی سالمندان چنین اشاره می‌کند: «بسیار سالمندان به کنار هم بودن بسیار بیشتر از بقیه است. تنهایی برای‌شان سخت است چون سینه‌شان صندوقچه اسرار است، پس دوست دارند حرف بزنند و تجربه‌های‌شان را منتقل کنند. این‌ها حرفی که می‌زنند آرام می‌شوند. متأسفانه نسل جوان گوش شنوایی ندارند که برای این‌ها وقت بیشتری بگذارند و حرف‌های‌شان را بشنوند. زندگی ماشینی باعث شده اعضای خانواده خیلی کنار هم نشینند و برای سالمندان هم وقت نمی‌گذارند.

تاج‌الدین، چنین ادامه می‌دهد: «موضوع مهم دیگر آموزش اعضای خانواده برای مراقبت و رفتار صحیح با سالمندان و تکریم آنان است. گاهی افسراد خانواده در کنار هم هستند ولی هیچ گفت‌وگویی بین آن‌ها رد و بدل نمی‌شود و ناخودآگاه سالمند منزوی می‌شود و کارش به افسردگی کشیده می‌شود. اطرافیان باید یاد بگیرند تحمل کنند. غذا خوردن، راه رفتن، لباس پوشیدن و استحمام سالمندان حوصله می‌خواهد. آنان گاهی مانند کودکان می‌شوند که روزی نمی‌توانستند کارهای‌شان را خودشان انجام دهند. پس حالا لازم است فرزندان در نهایت عطف و حوصله داشته باشند. این یک روال معکوس است. الان باید فرزندان به آن‌ها رسیدگی کنند.»

وی به مسئله مهمی در این مورد اشاره می‌کند و آن «دیده‌بان سالمندی» است: «امروزه در سطح دنیا «دیده‌بان سالمندی» مطرح است که ایران هم به زودی به آن می‌پیوندد. بر این اساس انواع مسایلی را که سالمند دارد، لیست کرده و برایش برنامه‌ریزی می‌کنند. ما پیشنهاد دادیم که واحدهای درسی مراقبت از سالمندان در دانشگاه‌ها تدریس شود. حتی باید در دبستان و مهد کودک و راهنمایی و دبیرستان هم آموزش‌ها لحاظ شود.»

و سخن آخر این که شورای عالی سالمندان طرح مقابله با سالمندآزاری را تدوین کرده و سه سند ملی سالمندان هم در ایران تهیه شده، با این حال پراکنده‌گی سندها و ناهماهنگی نهادهای مربوطه، وزارت بهداشت، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و سازمان بهزیستی مانع از بهبود قابل توجه در زمینه مسائل سالمندان شده است.

خود، بی‌توجهی به نیازهای تغذیه‌ای و بهداشتی آنان، بردن وسایل خانه و مایملک مورد علاقه، دست‌درازی به اندوخته‌ها، ناسزاگویی و تهدید، فرستادن‌شان به خانه‌های سالمندان و... شکل‌های معمول سالمندآزاری است.

البته سالمندآزاری بیرون از خانواده و در خانه‌های سالمندان هم اتفاق می‌افتد. در بعضی از خانه‌های سالمندان، خدمات خیلی مناسب رفاهی و آسایشی به سالمند عرضه می‌شود، اما بدون کمترین توجه عاطفی، بسدون کمترین گفت‌وگو، انگار که پرستار مربوطه دارد به یک ربات یا عروسک بی‌جان رسیدگی می‌کند.

چنین است که به نظر می‌رسد با افزایش آمار سالمندی در کشور، جامعه مانیا مند آگاه‌سازی و آمادگی برای پذیرش مسائل خاص خشونت‌های عاطفی و جسمی، خانواده‌های ما باید آگاه شوند و بدانند آستانه تحمل خود را بالا ببرند و بدانند که با مسائل خاص سالمندی چگونه برخورد کنند. چرا که اغلب برخورد‌های ناشایست به دلیل ناآگاهی خانواده نسبت به نیازهای طبیعی سالمند اتفاق می‌افتد. در این میان خوب است بدانیم نخستین قانون کیفر عمومی ایران مصوب دهه ۱۳۱۰ هجری شمسی، عدم توجه فرزندان به والدین سالخورده و خودداری از نگهداری و تأمین معیشت آنان را جرم شناخته است!

شکل‌های مختلف سالمندآزاری

مشاور وزیر و مدیر کل سابق دفتر حمایتی و توانمندسازی وزارت تعاون کار و امور اجتماعی می‌گوید آمار دقیقی در مورد سالمندآزاری نداریم، اما علامت‌های پنهان سالمندآزاری را می‌توان تشخیص داد و اشاره می‌کند که برخی از مصدقین آن متأسفانه رو به گسترش است.

عبدالرحیم تاج‌الدین، یکی از مصادیق مهم سالمندآزاری را راه کردن سالمند یا پدیده سالمند سر راهی می‌داند: «تا چند سال پیش بچه‌ها را اسر راه می‌گذاشتند، الان سالمند را می‌گذارند. این مورد اغلب از سوی خانواده‌های نیازمند دیده می‌شود به دلیل مشکلات معیشتی که دارند. سپردن سالمند به خانه سالمندان حداقل ماهیانه ۷۰۰-۸۰۰ هزار تومان هزینه دارد. این خانواده‌ها که توان پرداخت چنین هزینه‌ای را ندارند لاجرم سالمند خود را سر راه می‌گذارند. این سالمندان ره‌اشده، معمولاً مبتلا به الزایم هستند و آدرسی نمی‌توانند بدهند، مشخصات خود را نمی‌دانند و کنترل مسائل بهداشتی خود را ندارند. این طیف وضعیت‌نگران‌کننده‌تری دارند.»

تاج‌الدین در مورد سالمندآزاری به مسئله سبک زندگی هم اشاره می‌کند. خانه‌های امروز، معمولاً آپارتمان‌های کوچکی هستند که از انواع و اقسام وسایل و مبلمان انباشته شده‌اند. چنین وسایل منزل برای سالمندان مناسب‌سازی نمی‌شود. سالمندی که زمین می‌خورد و دچار شکستگی لگن می‌شود؛ این شکستگی التیام پیدا نمی‌کند و گاه منجر به فوت می‌شود.

مشکل دیگر سالمندان در مورد کمبود یا ناآرامی بودن قوانین در حوزه آنان است: «وزن قوانین ما در باره سالمندان کم است. در باره جمعیت‌های دیگر مثل کودکان و زنان و... فضای پیگیری‌های قانونی نیست، ولی در باره سالمندان وزن

حدود ۵۶ درصد از سالمندان، مورد آزار جسمی و روانی قرار می‌گیرند

پیرند، اما هنوز زنده‌اند!

نگرش فرهنگ‌های گوناگون نسبت به پدیده سالمندی متفاوت است، ولی به‌طور کلی می‌توان گفت که در جوامع امروز، دید مثبتی نسبت به سالمند و پدیده سالمندی بیشتر مردم و بیشتر مردم سالمندان را از نظر بدنی و عقلی، افرادی ناتوان، دمدمی مزاج، لجوج و خرافاتی می‌دانند که مصرف‌کننده محض‌اند. بر اساس یافته‌های برخی پژوهش‌های کلاسیک، بسیاری از جوانان، سالمندان را افرادی می‌پندارند که تنها هستند، در برابر تغییر، پایداری می‌کنند و نیروی بدنی و ذهنی خود را از دست داده‌اند.

آذر فخری، روزنامه‌نگار

سالمند عزیز خانه خود را می‌آزارد. حالا «پیرشوی» دیگر نه یک دعا، که یک نفرین است.

این موفقیت است یا شکست؟!

بدیهی است که با پیشرفت علم پزشکی و انواع و اقسام تکنولوژی‌ها، شاخص امید به زندگی بالا رفته است. این برای بسیاری از کشورها یک پیروزی محسوب می‌شود، اما موفقیتی که نیاز شدید و فوری و فوری برای مدیریت دارد. بر اساس آمار در حال حاضر ۹ درصد جمعیت ما را سالمندان تشکیل می‌دهند. طبق پیش‌بینی کارشناسان در آینده‌ای نزدیک حدود یک چهارم جمعیت مواجه‌مان سالمندان خواهند بود. ضعف در نظام رفاه و تأمین اجتماعی، گذر از خانواده گسترده به خانواده هسته‌ای، مسئولیت‌پذیری کمتر والدین و فرزندان نسبت به هم و... همه نشانه‌هایی است از چالش بزرگی که در پیش داریم. چالش است بدانیم که حتی میزان طلاق در بین سالمندان هم بیشتر شده است؛ به این ترتیب، سالمندی در جامعه ما با مشکلات خاصی مواجه است که کمترین آن بی‌توجهی و بی‌مهری از سوی اطرافیان است و قابل توجه‌ترین آن رهاشدگی و بی‌خانمانی.

در مواجهه با سالمندی تقریباً تمام کشورها درگیر چالش‌ها و مشکلات خاصی هستند که ناشی از تغییر فرهنگ و نیز کم شدن یا منفی شدن زادآوری است. در این میان حتی کشوری مثل ژاپن که در هر زمینه‌ای برای مال‌گویی است که مدام به آن مراجعه می‌کنیم به‌لاخره بعد از سال‌ها دروازه‌های خود را به روی نیروی کار باز کرده است و یکی از مهم‌ترین زمینه‌هایی که اعلام نیاز کرده مسئله نگهداری از سالمندان است. جمعیت جوان چنان درگیر زندگی پرسرعت و بی‌اغماض این کشور است که فرصت و نیروی نگهداری از جمعیت سالمندش را ندارد. اما حداقل همین کشور برای سالمندان خود امکانات خاص اندیشیده و در جایی که لازم دیده مهاجران جویای کار را برای

نگهداری از آنان جذب کرده است. اما سالمندی در کشور ما می‌رود که به یک مشکل بزرگ و چالش عظیم تبدیل شود که آینده این ملت را در کنار تمام مشکلات دیگر تهدید می‌کند.

طبق تازه‌ترین آمار حدود ۵۶ درصد از سالمندان ما، مورد آزار و اذیت جسمی و روانی قرار می‌گیرند؛ این در حالی است که در خیابان رها نشوند یا به خانه سالمندان سپرده نشوند یا در خانه‌های خود تنها و فراموش شده گذاشته نشده باشند

بسیاری از سالمندان، نه از حقوق خود آگاهند و نه می‌توانند از خود یا حقوق‌شان دفاع کنند. شاید باور کردنی نباشد اما طبق تازه‌ترین آمار حدود ۵۶ درصد از سالمندان ما، مورد آزار و اذیت جسمی و روانی قرار می‌گیرند؛ این در حالی است که در خیابان رها نشوند یا به خانه‌های سالمندان سپرده نشوند یا در خانه‌های خود تنها و فراموش شده گذاشته باشند. اگر سراغ سالمندانی که مورد ضرب و جرح واقع شده‌اند بروید و از آن‌ها دلیل کبودی و زخم و شکستگی را بپرسید، مسلماً واقعبینانه نخواهید شنید؛ چرا که تن‌نچور و ضعیف یک سالمند، مستعد این جراحات است؛ او ممکن است خودش از پله‌ها افتاده باشد، سرش گیج رفته و به زمین خورده باشد. پایش به چیزی گیر کرده باشد و چیزی رویش افتاده باشد... همه این‌ها ممکن است، چون این پدر و مادر زخم‌دیده هرگز اعتراف نخواهد کرد که از سوی فرزندانش آسیب دیده است!

مسئله مهم‌تر دیگر نادیده گرفتن شدن سالمند است. سالمند در گفت‌وگوها و مهمانی‌های خانوادگی

